

SAN PAWL

GABRA TA' TAGHRIF

IN-NAWFRAĠJU PRODIGJUŻ
TA' L-APPOSTLU MISSIERNÀ SAN PAWL
TITULAR U PATRUN TAL-BELT VALLETTA

MAHRUĠ MILL-KUMITAT TAL-FESTA

1948

**DIVO PAULO APOSTOLO
MELITENSIIUM
PROTECTORUM ET PATRONO
ODE SAPPHICA**

Scepta cœlesti gerit arce, fulget
Rex amor terris, dat ubique vitam
Pectora incendit, prope cuncta amorem
Ora loquuntur

Incutit frustra Stygias cohortes
Quippe felici Deus auspicato
Omne, æternis genuit trophæis
Relligionem

Quid vetat, Doctor? precibus favor sis
Neque carmen me pigeat decorum
Naufragum Paulum cecinisse Sacrum
Relligiosum

Hostium contra ærios scelestos
Impetus Paulus Meliten tuetur
Impiam frustra minitans ruinam
Barbarus hostis

Noster et Paulus Meliten tuetur
Reddit et nos Christicolos fideles
Quos Cruci vinxit, simulacra ficta
Diruit ipse

Ecce, cui Sancti data cura ovilis,
Alta vox pacem resonat Parentis
Sese in infernis malesueda condit
Hydra cavernis

Pravus et longo scelerum barathrum
Ævo et ærumnas amor excitarat
Perditum sancto renovavit orbem
Paulus amore.

CAN. CARM. FARRUGIA, D.D.
LL.D., Notary Public.

JUM IL-FIDI

F'DAN il-jum hekk għażiż għall-qlub il-Maltin li jfakkarna fl-Akbar Grajja ta' l-Istorja tagħna — jum il-fidwa li minnu nafu t-twelid tagħna għall-ħajja tal-Fidi u tač-Civiltà, inħossu d-dmir li ngħollu lehenna. Il-lum irridu nistiednu lill-Maltin kollha — b'mod speċjali l-Għaqdiet kollha ta' Malta, reliġjużi u civili, irġiel u nisa, kbar u żgħar għal sejha qaddisa, b'iax fehma waħda, b'ispirtu wiehed ta' fidi u ta' karità li tgħaqqadna flimkien bħala aħwa il-koll ulied il-kbir Appostlu li sar Missierna f'Ġesù Kristu, quddiem is-Salib ta' t-tweemmin tagħna li waqqaf jostna, għowrin seklju ilu, l-istess Appostlu Universali, ingħidu għal darba l-Wegħdiet tal-Magħmudija u t-tweemmin tagħna tal-Fidi u hekk inqawwu qalbna għall-ġlieda qaddisa li tista' tingħala' kontra l-attakki ta' l-għedewwa tal-Fidi u lesti dejjem b'iax nissieltu b'armi spiritwali li jirrikmanda l-istess Missierna. Dawna l-wegħdiet u dina t-tħejjija qaddisa għandhom ikunu l-espressjoni l-iżjed sinċiera tal-ferħ qaddis tagħna, ta' Malta Kattolika u ta' ċanfra għal Malta paganegġjanti. J'alla dana s-Salib tal-Fidi tagħna li ilu jaħkem fl-bliet u fl-irħula tagħna għal 20 seklju sħaħ għal inkejja ta' l-infern, jibqa' jiddi bi gloriġi godda dejjem iżjed f'art twelidna sakemm Malta tibqa' ta' Pawlu li jibqa' dejjem iħarisna.

FIDES.

SAN PAWL

G A B R A T A ' T A G H R I F

NHAR IL-FESTA TAN-NAWFRAGJU — 1948

L-Epistola ta' Jum in-Nawfragju

KIF konna qeghdin naqdfu fl-inhawi ta' l-Adrija għall-habta ta' nofs il-lejl, xi baħrin deherilhom li qeghdin jaraw xi art; tefghu l-qies u sabu li l-qiegh tal-baħar kien għoxrin qama 'l isfel; u wara li qadfu ftit iehor sabu biss hmistax-il qama. Billi bżajna li ser nidhlu fuq xi blata, dawk ta' wara waqt li tefghu erba' ankri xtaqu kieku jisbah. Fil-waqt li l-baħrin bdew jaħsbu kif ser jaharbu u fil-hin li tefghu dgħajsa l-baħar biex jiġbdu min-naha tal-pruwa l-ankri, kif qalu huma, Pawlu qal liċ-ċenturjun u lis-suldati: Jekk ma tibqgħux fuq il-bastiment ma jistax ikun li intom teħilsu. Għalhekk is-suldati qatghu l-ħbula tad-dgħajsa u hallewha tmur. U kif beda jbexbex, Pawlu talab lil kulhadd jiekol xi haġa u qal: Il-lum huwa l-erbatax il-jum li ilkom tistennew sajmin bla ma haġtu xejn. Għalhekk nitlobkom li tieklu xi haġa għal saħħitkom għaliex xgħara minn ras ebda wiehed m'għandha tintilef..."

U kif qal hekk qabad il-hobż, iżżahajr 'l Alla quddiem kulhadd: u kif qasmu beda jiekol. L-oħrajn kollha haġu r-ruħ u huma wkoll bdew jieklu. Fil-bastiment konna bejn ilkoll mitejn u sitta u sebghin ruh. X'hin kulhadd kiel biż-żejjed, haġfu l-bastiment billi waddbu l-qamh il-baħar. X'hin il-jum daħal sewwa ma għarfux l-art; iżda raw bħal daħla bi xtajta fejn hasbu jekk jista' jkun li jdaħhlu l-bastiment: kif telqu l-ankri, intelqu f'idejn il-mewġ u telqu għal kollox it-tmun, tellghu l-qluġh tan-nofs u mal-fewgiet tar-riħ bdew jersqu lejn ix-xatt. U kif wehlna ma' biċċa art maħsula minn żewġ nahiet mill-baħar il-bastiment baqa' diehel fuq l-art: il-pruwa baqgħet imwaħhla ma' l-art u ma ċcaqalqetx, iżda l-poppa bdiet titfarrak bil-qawwa tal-baħar. Il-fehma tas-suldati kienet li joqtlu l-habsin, li ma jmurx xi hadd minnhom kif ikun iġħum jahrab.

Iżda billi ċ-Ċenturjun ried jehles lil Pawlu ma halliex li jsir hekk u giġhel lil dawk li kienu jafu iġħumu biex jintefghu huma l-ewwel u jdabbru rashom u jhaġfu lejn l-art. U mill-bqija, uħud hađuhom fuq twavel, fuq bċejeċ tal-bastiment. U hekk ġara li kulhadd wasal l-art qawwi u shiħ. U meta qbadna l-art nafu li l-gżira kien jisimha Melita. Iżda l-Barranin urew magħna mġieba tajba mhux ftit. Għax qabbdun nar u saħħnuna ftit mix-xita u mill-keħha li kienet niezla. U kif Pawlu kien għadu kemm għamel ġemgħa ta' zkuq u qieghda fuq in-nar lifgħa harġet min-nar u qabdet ma' idu. Iżda kif il-Barranin raw dik il-lifgħa ma' idu bdew igergru bejniethom: Tabilhaqq li dan il-bniedem huwa qattiel, għax għalkemm heles mill-baħar il-haqq ma jaħmilx ihallih haġ." U huwa wara li farfar il-lifgħa fin-nar, ma ġralu xejn. Iżda huma kienu jistennew li jintefa' u jaqa' minnufih mejjet fl-art. Iżda meta stennew hafna u raw li ma ġralu xejn, biddlu fehmethom u bdew iġħidu li kien xi Alla.

SAN PAWL F'MALTA

IL-PROFEZIJA ta' l-Appostlu kienet sehhet. Ilkoll li kienu jinsabu fuq il-bastiment meddew rigilhom fl-art qawwijn u shah; u jew mil-lsien; jew ghax xi had l minnhom, forsi drabi ohra lahaq gie fuq l-istess art, gharfu li kienet il-Gzira ta' Malta. Fid-disgrazzja taghom kellhom ix-xorti li jsibu fin-nies tal-Gzira laqgħa u hniena kbira. Il-kesħa ta' l-istaġun, ix-xita, it-tixriba li ħadu fil-baħar biex salvaw mill-ġharqa; ġħalhekk l-iktar ħaġa li kienet ġħalihom meħtieġa kien in-nar biex jishnu xi ftit; u din kienet l-ewwel ħaġa li l-maltin ġħamlu magħhom. Ġabru ħafna zkuk u weraq tas-siġar u qabbd u ħuġġieġa. Izda ġara li fil-ħin illi San Pawl kien qed jitfa' xi zkuk fil-ħuġġieġa, lifa li kienet moħbija f'dak il-weraq, malli ħasset in-nar qabzet u b'rabja kbira gidmet id l-Appostlu u baqghet imwahnla magħha. In-nies tal-Gzira raw dan-kollu u billi kienu jafu li l-lifa hija wisq velenuza, ġħalhekk ġihom ħsieb ħazin fuq l-Appostiu, jġififeri li ġie milqut mill-qilla t'Alla, u wara li salva mill-ġharqa, kellu jkun migdum minn lifa u jmut fuq l-art. Izda San Pawl mingħajr ma nkwieta u mingħajr ma thawwad, ferfer ftit idu u malajr il-lifa waqghet fil-ħuġġieġa fejn saret irmied. In-nies tal-Gzira, li malli raw il-lifa mwahnla ma' idu ħasbu li sejr in jarawħ jintefa' u jmut, meta ndunaw li ma ġralu xejn, dawru l-ħsieb li ġihom qabel, u ħasbuh alla.

L-Appostlu mingħajr dubju nehħielhom din l-ideja tagħhom li hu alla; imma fl-istess ħin sab okkazżjoni biex jibda jġħallimhom u jkellimhom fuq il-veru Alla, bħalma kien ġħamel mal-poplu ta' Listri. Ix-xniġħa tal-miraklu malajr xterdet mal-Gzira kollha, u Malta marret bi ġħarħa f'riġlejh biex tarah u tisma' t-tagħlim sabieħ tieġħu. Fost dawk li bilġri marru biex jisinġħu lil Pawlu u biex juru lejħ imħabba l-izjed kbira, kien jidher persunaġġ ġħoli jismu Publiju. Uħud jaħsbu li f'Malta kien qieġħed bħala mhallef taħt id-dipendenza tal-Gvernatur ta' Sqallija. Ohrajn jġħidu li kien f'Malta biex jġħaddi x-xitwa, imma li fil-Gzira kellu bosta rabħa; dan stieden lil-Appostlu, lil Luqa u lil shabhom id-dar tieġħu u zammhom tlitt ijiem. Il-ħniena u l-imħabba tieġħu 'ejn l-Appostiu ġew imħallsin; il-ġħaliex Publiju kellu missieru marid bid-deni u d-disenterija, izda l-Appostlu rah, talab ġħalih, poġġa idu fuq rasu, u malajr fieq minn kollox.

ħaġa li tassew ma titwemminx. F'bosta pajjiži ohra mar San Pawl, u mar fil-waqt li kien liberu, u wera f'dawk il-pajjiži u bliet imħabba u ze'u b'a tarf; izda ħadd ma laqġħu bil-qalb it-tajba, u anzi minnhom sofru u bata mhux ftit. Araw kemm hu minnu dan. F'Sistri l-Appostlu kien imħaġġar, f'Maċedonja ġie mitfugh qalb il-ktajjen, f'Tessalonika kellu jahrab qabel il-waqt ġħax heddewħ, f'Korinto ġie mkaxkar quddiem it-tribunali halli jitfugh f'qieġħ ta' ħabs, f'Efeso kellu rewwixta ġħmielħa kontra tieġħu, f'Ġerusalem ġie msawwat bil-ħarta, u min ma jafħ li f'Ruma sofru qtigh ir-ras. Imma Malta x'ġħamlitlu? Malta ratu marbut bil-ktajjen, priġunier u fi stat li jġib ħniena, izda mhux biss li ma kasbritux, imma talli daret biħ, ġħenitu fl-izventura tieġħu, saħħnitu biex ma jħosx il-kesħa u kkonfortatu. Malta laqegħtu fl-aħjar u l-isbah palazz tagħħa, jġififeri fil-palazz tal-Prinċep tagħħa Publiju, u ġħamlet kulma setġħet ġħalih. Mħux ta' xejn immela li Pawlu beda jġħmel bosta mirakli f'Malta; u kull min kien marid u resaq lejħ fieq; ġħalhekk f'qasir zmier ma kienx fadal f'Malta bniedem wieħed biss marid. Dawn il-mirakli ġegħelu lin-nies tal-Gzira biex iktar jersqu lejn l-Appostlu, u ġħalhekk 'aqġħu bi ħrara kbira l-veritajiet illi l-Appostlu beda jurihom. Publiju flimkien

mal-familja kollha tieghu, kien l-ewwel li kkonverta u haddan il-vera fidi, warajh il-kbarat kollha, imbagħad il-poplu malti kollu haddan il-vera religjon. Donnu li d-d'emonju kien tilef il-jeddijiet tieghu, jew inkella li mbażza' mir-rebħat hekk f'daqqa li saru fuqu, kien ħalla l-Gżira ta' Malta biex imur x'mkien ieħor. Il-qima ta' l-idoli ġiet għal kollox meqruda; Ġesù Kristu magħruf minn kulhadd bħala Salvatur tal-bnedmin; it-tempji ta' l-allat foloz imġarrfin; u l-kristjaneżmu mwaqqaf b'qawwa kbira. Fi tliet xhur, jġigifieri kemm dam f'Malta San Pawl, ma kienx baqa' bniedem wiehed biss li ma k'lonvertiex. B'dan il-mod Alla, isserva bin-Nawfragju ta' San Pawl, għall-glorja ta' l-isem imqaddes tieghu. U fil-waqt li ddawk l-artijiet li fihom l-Appostlu Misierna xerred tant għaraq naqsu mill-fidi, Malta għadha sħiħa, soda, qawwija u safja fil-Fidi li għallimha l-Kbir Appostlu. U hekk tibqa', għax Pawlu jħarisha minn kull perikolu, bħalma missier iħares minn kull perikolu lill-maħbuba bintu.

P. LAWRENZ SAMMUT O. Carm.

The Literary Notes of St. Paul's Writings

THE unsheated sword with which Christian art had, since centuries ago, adorned the majestic figure of St. Paul, is beyond any doubt an eloquent symbol of his martyrdom and his writings. Despite the lapse of nearly twenty centuries, his writings come down to us so fresh and so convincing that they cannot fail to stir the highest intellects.

If all literature must be based on the great idea of Truth, Goodness, and Beauty, St. Paul is then the typical literary writer. In the glowing words of Quintilian, true eloquence is the outburst of a feeling heart and a thinking mind and not of mere words: "pectus est quod disertos facit, et vis mentis".

One may find it difficult to convince oneself that the great Apostle was an unsurpassed master of words in the sense the Greek orators were. It should be noted, however, that to St. Paul the word was a means and never an end. His primary aim was to teach and spread the Gospel of Christ, to provide the Faithful with working rules of Christian life. Discarding all superfluous language, he purged his diction of all that was merely beautiful and artistic.

Such a practical aim is everywhere to be seen in the Epistles, which are a real living monument. They have merits other than those which belong to wordly wise maxims. In them we must seek the work of the mind and the fruits of the heart.

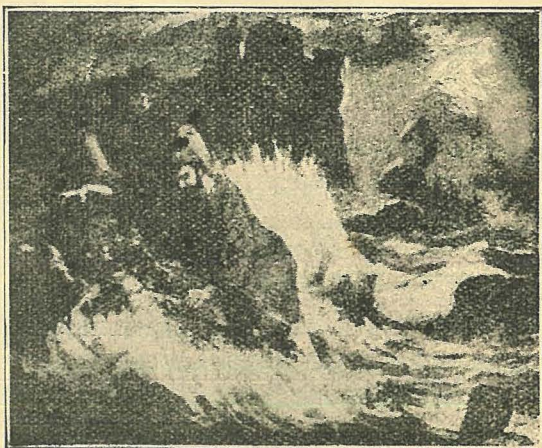
A cursory glance at the writings of the Apostle easily reveals a spirit working under uncommon excitement, a mind inspired by the most noble ideas ready to flow at the same time. He could find little or no time to express his vast knowledge in an exact order, so impatient was he to reveal it to others. Very often, to save time, ink and paper, he used to summarize his many ideas in a short sentence or two, thus leaving the rest to be understood by the reader.

In spite of these and other literary faults, no reader can possibly resist the simple charm of his writings. The style is that of the preacher versed in all branches of learning. It reflects the real Paul, his deep theological doctrine, his immense love for Christ and his unbounded zeal for his fellow-Christians.

REV. FR. CLEMENT C. GRECH, O.F.M.

Il Naufrago Provvidenziale

SULLE orme luminose del Divin Maestro avanza Paolo di Torso, miritto nella Fede e nella Carità attraverso le più contrarie esperienze, fermo nel compito formidabile di conquistare il mondo alla verità cristiana, di cui egli specifica ed applica le basi dottrinali. Obbediente al comando divino "Ite in universum mundum" egli percorre il mondo predicando a tutte le genti la loro salvezza in Cristo, e a poca distanza dalla divina tragedia del Golgota il mondo intero, ad opera sua, assume la salda armatura di mondo cristiano. Per questo egli sarà detto in eterno "il Predicatore instancabile della Verità."

Ma se tutto il mondo parla della predicazione di Paolo, e della sua prodigiosa attività apostolica, con più ragione può parlarne la nostra Malta prediletta, che oggi precisamente ricorda il di lui Naufrago Provvidenziale sui suoi lidi. Fù questa infatti una delle pagine più belle dell'apostolato di Paolo, in cui si vede chiaramente il suo zelo ardente per le anime, e il suo immenso amore per Cristo nostro Signore. Fù per il Naufrago di Paolo l'Apostolo e per la sua predicazione e i suoi miracoli, che Malta lasciò il paganesimo, e abbracciò la fede del Nazareno: e i nostri antenati appresero in poco tempo la Fede di Gesù convertendosi in massa al Cristianesimo. E l'Apostolo benedisse mille volte il suo viaggio e il suo naufrago, vedendosi non solo ricevuto unanimemente dai nostri padri, ma salutato con tanto rispetto, trattato con tanti riguardi, ascoltato con tanta venerazione, benedetto da tutti, soccorso in ogni bisogno, proclamato prima dio, poi l'Apostolo di Cristo, e infine il Padre dei Maltesi! Con più ragione che ai Filippesi egli, avrà fatto il nobile elogio ai nostri padri dicendo loro "Salve o popolo prediletto, voi siete il mio gaudio, la mia corona, il mio giubilo: voi siete o figli carissimi, la consolazione del mio cuore".

Ha ragione quindi Malta di godere e di esultare in questo giorno solenne che ricorda a tutto il mondo il di lui battesimo nella fede di Gesù Cristo. Ha ragione di chiamare Paolo col dolce nome di Padre, e di dire a tutte le nazioni che le glorie dell'Apostolo delle Genti sono pure le sue glorie. Che cosa infatti non ricorda a Malta il nome di Paolo? La sua spiaggia è difesa dal Simulacro dell'Apostolo: la sua collina è santificata dal Santuario di Paolo: l'immagine di questi è scolpita nei muri dovunque: il suo nome è impresso sulla fronte dei nostri nati: tutta l'isola è chiamata "terra di S. Paolo". Egli vive immortale in noi tutti anche oggi, dopo venti secoli di cristianesimo; vive

nella nostra vita privata, e nella nostra vita pubblica; egli forma il nostro ideale più bello; è l'anima della nostra gloria più fulgida.

Ed egli vivrà ancora finchè il mondo dura, e ci sarà sempre Padre incomparabile, diffondendo su tutti noi dal cielo, dove risiede glorioso ed immortale, la luce e la calma del suo dolce sorriso, la sua benedizione paterna, il suo potente patrocinio.

P. LETT. A. PORTELLI O.F.M., PH. DR.

MALTA XXURTJATA

MALTA, Malta is-sbhem ghalik! 58 sena biss kienu għaddew minn meta tkompla hawn fl-art il-Kbir Misteru; il-misteru mohbi sa mis-sekoli eterni li fih kellu jgħaqqad is-sema ma' l-art, l-infinit mal-finit, l-immens maċ-ċokon, l-etern mat-tempora!, Alla mal-bniedem, in-natura umana mad-dinja fil-persuna tal-Verb! 25 sena biss kienu għaddew minn meta Ġesù temm fuq l-artal tas-Salib, is-sagrifiċċju tiegħu, li bih issodisfa b'mod infinit il-ġustizzja ta' Missieru, inkurlata għall-htija tal-bniedem, meta din il-mahbuba gżira tagħna għarfet lill-gharus ċelesti, id-Divin Feddej, laqgħet fi hđanha lil Ġesù, irċeviet il-Fidi, iżżejnet bil-grazzja, u mwaqqaf l-ewwel artal, adorat lil Ġesù Sagramentat fejn miegħu għaqdet il-gharas tagħha u marret tissollenizza l-ewwel Kongress Ewkaristiku quddiem il-preżenza ta' Pawlu, Ambaxxatur t'Alla stess, li kellu jkun il-mezz tal-providenza divina, li laqqa' lil Ġesù ma' Malta; ta' Publiju Prinċep u Iben ta' Malta, li kellu x-xorti jkun tagħha l-ewwel Pastur magħżul mill-istess Pawlu biex jikkoltiva l-fidi tal-gharas ta' Malta ma' Ġesù quddiem il-preżenza ta' 276 frustier li kellhom ix-xorti f'Malta kważi kollha jirċievu l-Fidi biex ikollhom parti fil-ferh ta' Malta; ta' Luqa, ta' Trofimu, ta' Aristarku, kollha magħżulin flimkien ma' Pawlu mill-providenza divina biex aktar solenni u ċelebri jirrendu dik l-ewwel festa li saret f'Malta ad unur ta' Ġesù mohbi, taht l-ispeċi ewkaristiċi. Wara tbatija l-iktar kbira, Pawlu ma shabu ma Publiju u mal-Maltin li żejjen bil-fidi, aduraw lil Ġesù u rċevewh go sidirhom u hekk Malta għaqdet ma' Ġesù il-gharas tagħha. L-akbar glorja tiegħek, O Malta, hija din, ta' meta l-ewwel darba għaraft lil Ġesù u miegħu tgħarrast. Billi Publiju laqa' tajjeb lil Pawlu u halla lill-poplu kollu jittratta miegħu bil-hlewwa, immerita tifhir kbir u ripetut, u wkoll li l-isem tal-Maltin ikun b'ełoġju partikolari msemmi fl-Iskrittura mqaddsa bhala memorja eterna għall-insara kollha. Huwa unur zghir dana? Liema hija dik in-nazzjon għalkemm kbira li tista' tiftaħar b'unur simili? Niftakru għalhekk ta' spiss fil-ġid li akkwistalna l-Appostlu Misierna; fil-kuraġġ li dejjem urew misserijietna u li bih dejjem harġu rebbieħa kontra l-ghedewwa tal-fidi. Inqajmu l-fiduċja f'Pawlu Missier tagħna u nitolbuh jaqlgħalna minn għand Alla l-grazzi li għandna bżonn, speċjalment li l-Fidi li għibna tibqa' dejjem fostna shiha u qawwija, biex bid-dritt kollu nkunu nistghu nissejjhu veri wlied ta' Malta u ta' Pawlu, li huwa l-ikbar unur tagħna u ta' pajjiżna.

P. FIDIEL, minn Ghawdex, Lettur Kapuċċin.

RELIQWJA NSINJI TA' SAN PAWL

DIK l-istess imhabba li ftit żmien wara l-martirju ta' l-Appostlu Pawlu geghelet lill-fidili ta' l-Orjent jigu Ruma, u b'sogru jippruvaw jisirqu l-ġisem tiegħu, f'kull żmien xeghelet l-insara ta' nazzjonijiet diversi, u speċjalment dawk li rċevew il-Fidi minn għand Pawlu, sabiex jakkwistaw relikwji tiegħu. Għall-ewwel sekoli dan ma kienx possibbli, għaliex Ruma kienet tgħożż b'qima speċjali l-ġisem ta' San Pawl, u ma ridetx tifle l-anqas farka minnu; imma wara, il-Papiet bdew jagħtu xi ftit relikwji, u hekk Malta rnexxielha wkoll takkwista biċċa mill-Id il-leminija, li biha l-Appostlu sekoli qabel kien sawwab l-ilma tal-Magħmudija fuq ras l-ewwel insara Maltin.

Kif u minn min ingiebet fostna din l-Id, għalkemm għamilna tfittix birreqqa, ma stajniex insibu, imma rnexxielna nitilgħu sal-bidu tas-seklu XVIII u nsewgu l-istorja tagħha saż-żminijiet tagħna.

L-ewwel dokumenti li jtkellmu fuq l-Id juruna, li din kienet posseduta minn Giovanni Tonna u li giet awtentikata mill-Isqof Pawlu Alpheran de Bussan (1728 - 1758). Dan Tonna, għaddevozzjoni kbira li kellu lejn l-Appostlu Missierna, għamel relikwarju tal-fidda għamla ta' id, u fis-26 ta' Settembru, 1771, ipprezentaha lill-Isqof Gov. Carmelo Pellarano (1770 - 80), li wara li eżamina s-sigill ta' Alpheran biex jassigura ruhu li r-relikwja kienet awtentika, poggieha fl-id tal-fidda, u ssigillaha.

Fit-22 ta' Settembru, 1794, l-Id giet mehuda għand l-Isqof Vinċenzo Labini (1780 - 1807) biex inehhiha mir-relikwarju tal-fidda u jpogġiha f'teka tal-kartun. Ma stajniex insibu għaliex sar dan it-tibdil, però dan it-tibdil huwa ppruvat mill-awtentika li ta l-Isqof Labini.

Giovanni Tonna, ftit taż-żmien wara rregala l-Id lil Vinċenzo Lwiġi Bonavia. Ma nafux jekk Tonna tax lil Bonavia r-relikwarju tal-fidda li fih kienet l-Id żmier qabel, però nafu li Bonavia ha r-Relikwja Ruma, sabiex hemm terġa' tigi awtentikata, u fl-istess hin titpogġa ġewwa teka ohra li tista' titdiegħed fl-id tal-fidda, li fiha narawha llum.

Ir-Re' kwja giet awtentikata minn Monsinjur Giuseppe Bartolomeo Menochio, ta' l-Ordni ta' Santu Wistin, Sagrista tal-Papa, Isqof titulari ta' Porfirio. Dan għaraf l-importanza li din ir-Relikwja Insinji tkun ċertament awtentika, u li tithares minn xi dubji kontra tagħha, u għalhekk ma għamilx użu minn awtentiki stampati, imma wara li eżaminaha birreqqa kollha, kiteb huwa stess awtentika, fejn iddeskriva d-dokumenti li ra, is-sigilli li fiha, it-teka li fiha tinsab, eċċ. Din l-awtentika giet mogħtija fid-9 ta' Mejju, 1822.

Bonavia xtaq li din ir-Relikwja tkun meqjuma ahjar, u għalhekk b'kun-

tratt magħmul fl-atti tan-Nutar Gius. Natale Monreal fl-10 ta' Novembru, 1823, irregalaha lill-Kapitlu ta' San Pawl tal-Belt, bil-patt:—

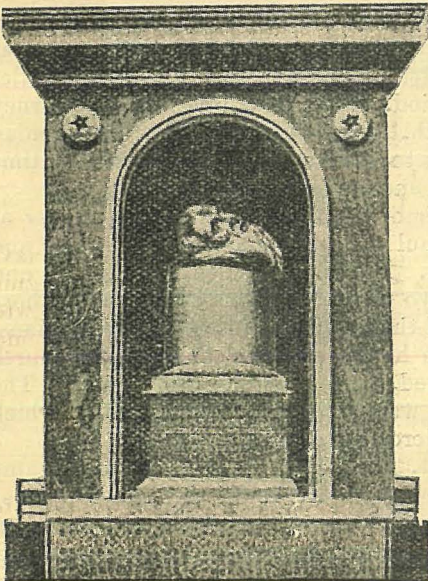
- 1) li tiġi esposta fil-festa tan-Nawfragju u maħruġa fil-purèissjoni;
- 2) ma toħroġ qatt mill-knisja, hliet fil-każ ta' mard tiegħu, tal-ġenituri, ta' hutu u ta' zijietu, u jekk toħroġ il-Kapitlu jagħti bhala piena 33 ratal xama' lill-Kumpannija tas-Sagrament;
- 3) li tintrefa' f'post xieraq maqful minn tlitt ewievet, li waħda jżommha l-Arcipriet, ohra d-Deputat tal-knisja, u ohra huwa stess, u wara mewtu jżommha l-Prokuratur.

Imma d-diligenza ta' l-Isqof Menochio ma tantx swiet, għaliex xi hadd, jew għall-ghira jew għal xi raġuni ohra, waqqa' d-dubbju fuq l-awtentiċità ta' l-Id, u għalhekk l-Isqof Publu M. Sant (1847 - 57) ordna li tittiehed il-Kurja biex terġa' tiġi eżaminata.

Damet fil-Kurja sa' żmien l-Isqof Pietru Pace (1889-1914), sakemm is-Segretarju ta' dan l-Isqof, il-Mons. Salv. Grech, b'kumbinazzjoni sabha ġewwa armarju fis-Segreterija, u mqanqal mill-imhabba lejn l-Appostlu Missierna, ipprova jholl il-kwistjoni li nqalghet. Wara studju bir-reqqa tad-dokumenti u tas-sigilli, Mons. Grech kiteb ir-riżultat tat-tfittix tiegħu f'"Monografia sulla insigne Reliquia del Braccio di San Paolo", li l-original tagħha jinsab fl-arkivju tal-Kollegġjata ta' San Pawl (Atti Capitolari, vol. 8 fol. 9), u kopja fl-arkivju tal-Kurja. F'din il-Monografija hemm studjati d-dokumenti li nstabu magħluqin fl-istess kaxxa tal-landa li fiha ntrefgħet l-Id fil-Kurja, kif ukoll twegiba għall-argumenti li xi hadd ippreżenta lill-Isqof Sant biex iwaqqgħu fid-dubbju dwar l-awtentiċità tar-Relikwja.

Il-Monografija ġiet studjata u kkonvinċiet lill-Isqof Pace, u hekk l-Id ta' l-Appostlu Missierna reġgħet ġiet mogħtija lura lill-Knisja tiegħu, fejn sal-lum għadna nqimuha, u quddiemha nitolbu lil Missierna Pawlu fil-bżonnijiet tagħna kollha, temporali u spiritwali, individwali u nazzjonali.

DUN ĠUZEPP BORG, LIC.D.

Parti insinji mill-Kolonna ta' qtiegħ ir-Ras ta' l-Appostlu Missierna San Pawl, maqtugħa appożitament minn dik ta' Ruma, b'ordni tal-Papa Piju VII u minnu mogħtija rigal fis-sena 1817, lill-Kapitlu ta' San Pawl Nawfragu, għall-ħidma tiegħu qalbenija u ħanina li wera fi żmien il-pesta (1813).

The Life and Teaching of the Doctor of the Gentiles

THE teaching of St. Paul is inseparable from his experience, and his Apostolic mission is the flowering of his interior conversion. It is necessary to trace briefly the main events in the Apostle's life for the better understanding of the essential theme of his mission.

Saul was a native of Tarsus, the metropolis of Cilicia. Early in life this Jewish child was sent to school where he made his first acquaintance with the Bible. Later on he was sent to Jerusalem to complete his education; and there, "at the feet of Gamaliel" he acquired a detailed and minute knowledge of the Scriptures. Saul was noted for the strictness of his Pharisaism; through zeal he made himself a persecutor of the early Christians, and at the murder of Stephen, he kept the garments of those who stoned him. The spring of the year 36 A.D. witnessed the miraculous conversion of the persecutor of Jesus into the vessel of election who was willing to brave imprisonments, shipwrecks and martyrdom for the love of Christ. The implacable enemy of Christ became the Apostle who went preaching the great doctrine according to which the faithful form one body — the mystical body of Jesus; that very same doctrine embodied in the words Saul heard while lying prostrate on the earth:— "I am Jesus whom Saul persecutes."

Saul spent two years of retreat in Arabia so as to be alone with God, and after a brief stay at Damascus he returned to Tarsus where he stayed till 43 A.D. Then he started on his first missionary journey together with Barnabas for the evangelization of the Gentiles. Possibly Saul took the Latin name Paul at the moment when he was entering into relations with the Romans, the then masters of the world. Between the years 44 - 49 A.D. at least seven Christian communities were founded in Cyprus, Lycaonia and Pamphilia. The expansive force of the Church had broken through the narrow framework of Judaism. At the assembly held at Jerusalem in the year 50, the conditions on which the Gentiles were to be admitted into the Church were decided upon.

On the occasion of the second missionary journey which lasted till the year 52, Paul met Timothy who was to be his lifelong companion. The two Epistles to the Thessalonians date from this period. The third missionary journey entailed a long stay at Ephesus. Corinth, Jerusalem and the Macedonian Churches were also visited. This brings us to the year 56 A.D. by which time the Epistles to the Galatians, Corinthians and Romans were written.

From Pentecost 57 A.D. to the summer of 59, Paul was kept a prisoner at Caesarea. During the winter of 59 - 60, Paul stayed in our beloved island and converted our forefathers to the true faith. Rome was reached in spring and Paul was kept there in semi-captivity for two years. Besides evangelizing those who called on him, Paul wrote the epistles of the captivity, *i.e.* to the Philippians, Ephesians, Colossians and to Philemon. On his release Paul undertook a fourth missionary journey. Macedonia was visited, and possibly also Spain. The pastoral epistles, *i.e.* to Timothy and Titus were written before his death which took place towards the end of the reign of Nero.

"Salvation is from the Jews" (John 4, 22). It is from Israel that came forth the Saviour of the world; the Apostles too were Jews, and the two great leaders of souls, Moses and Paul were Jews. Yet, though Paul prided himself on being "descended from Abraham", it is through him and owing to the inspiration he received to this effect, that Christianity became conscious of its liberty from

Judaism and of its pure universality. He inculcated the essential doctrine that the Son of Man suffered not only for the Jews but for the whole human race, for all the nations of the earth.

The great intuition which enflames Paul's mind is the feeling for the universality of the kingdom of God and the feeling that salvation can be effected only by an act of living faith "in Christ Jesus, our Lord" — a faith that gushes into charity. Faith acts only by virtue of its union with charity and because it derives its efficacy therefrom.

Another intuition that illuminates Paul's thoughts is the perception of the freedom of the sons of God. St. Paul is the greatest doctor of freedom. Christ who appeared to him in glory set him free from the bondage of sin, and in his turn Paul teaches that the Redeemer who wills that all men should be saved transforms man into a "new creature" through grace and thus calls him to freedom. Man becomes the adopted son of God; he becomes incorporated in Christ Jesus and longs to be one with Him whom he loves.

Paul during his apostolic wanderings suffered for the love of Christ continual hardships, imprisonments and tortures, but he was singularly favoured with distinguished graces; he was "carried up as far as the third heaven", that is to the loftiest heights of divine contemplation. His love for the Redeemer and redeemed knew no bounds. He felt himself called up to preach incessantly "the gospel of uncircumcision", the good tidings that all men are to be saved by the mediation of Christ and by the mystical union with Him. Far and wide he proclaimed that Christ is the universal Saviour of men and their common hope, that Christ belongs to all in the same measure.

His yearnings "to be with Christ" found their full realization when, towards the end of the reign of Nero, he suffered martyrdom at Rome probably at the place known as the Three Fountains.

REV. JOHN VELLA GALEA,
B.A.HONS. (LOND.), LIC.D.

Fin-Nawfragju

M'ghadhomx barbari n-nies ta' dawn il-Gzejjer,
Għażiż Missier. Naqas in-nar, u l-ksieħ
Nifed għadamna stess. L-Imghoddi stejjer!
Imm'ghadu kbir ta' din l-Art żghira l-gieħ.

Thallat mal-gerq u tniggeż bl-għerf barrani
Fil-qalb Maltija l-ilma tat-Twemmin,
Għax hawn isaltan miegħek l-Hemm setghani,
Għalkemm għadek 'il fuq mill-mewgħ hazin.

Isma', San Pawl, il-kliem ta' l-ilsna tagħna,
Biered u mħallat bl-ilhna kif inhu:
Għalkemm m'ghadniex li konna, bqajna tiegħek;

U tafu d-dinja, li trid taqsam magħna,
Kemm jista' fuq ir-ruh Maltija Driegħek,
U kemm il-Malti jersaq lejn Ġesù!

DUN AMANTE BUONTEMPO.

IL-GHAQDIET TAS-SNAJJA'

FIL-KNISJA TA' SAN PAWL TAL-BELT

IL-KNISJA ta' San Pawl Nawfragu, tal-Belt Valletta, kienet minn dejjem il-mimmi ta' għajnej il-poplu Malti, bhala l-Monument Nazzjonali, imwaqqaf mill-Maltin sabiex jixhed u jwassal lill-ġnus kollha l-aqwa grajja religjuża u ċivili ta' Malta, iġifieri n-Nawfragju Provvidenzjali tal-kbir Appostlu, fuq ix-tajtiet tal-gżira xxurtjata li fil-waqt li kienet tinsab fid-dlamijiet tal-paganeżmu, dawwalha bid-dawl ta' l-Evangelju ta' Kristu.

Dejjem kbira fid-dinjità tagħha ta' Knisja Veskovili tal-Belt Kapitali ta' Malta, fittxew li jgħadduha dejjem aktar il-quddiem Gran Mastri, Isqfijiet, u nies oħra, ta' kull klassi, billi hija kienet dejjem il-Knisja tal-poplu. Ma kinitx tiġri ċirkustanza, tant ta' ferh kemm ta' niket li ma kinitx issir iċ-ċerimonja tagħha f'San Pawl, quddiem il-preżenza tal-Gran Mastru, ta' l-Isqof u tal-kbarat tal-gżira, fost poplu immens, li kien ikompli f'kollox mas-Sufran u ma' l-Isqof tiegħu. Bhala l-knisja tal-Kleru sekulari tal-Belt, hija kellha mgħoti għas-servizz tagħha s-Saċerdoti u l-Ekklesjastiċi l-oħra li joqogħdu fiż-żewġ Parroċċi, li n-numru tagħhom kien dejjem ikun 'il fuq minn mitejn, u qatt inqas

Mhux kuntent il-poplu b'dan kollu, huwa fittex li jross dejjem aktar ir-rabta ta' qalbu mal-knisja għażiża tiegħu, billi waqqaf fiha dawk il-Għaqdiet tas-Snajja, li x'uhud minnhom għadhom hemm sal-lum, bil-Kappella tagħhom, taht il-protezzjoni tal-Qaddis Protettur tagħhom, f'għamla ta' Għaqdiet Spiritwali inkella Fratellanzi tas-Snajja'.

Hekk mill-bidu ta' l-1600 insibu ġa mwaqqfa fi-knisja l-qadima ta' San Pawl Nawfragu, li allura kienet f'lok is-sagrastija tal-knisja tal-Giżwiti, il-Għaqda tal-Haddieda, tad-Dewwieba u tan-Naħhala, taht il-protezzjoni ta' Sant'Eligju Isqof, li kienu jsejnhulu Sant'Eloj, li kellha bi skop tagħha, bhall-Għaqdiet tas-Snajja' l-oħra, li johroġ minn taht idejha xogħol tajjeb, li jagħmel unur lis-sengħa, u li tati l-għajnuniet meħtieġa lin-nies tagħha u lill-familji tagħhom, kull xorta ta għajnunna, fil-bżonnijiet tar-ruħ u tal-ġisem. Meta inkisbet l-art għall-bini tal-knisja l-ġdida, fejn tinsab il-lum, dina l-Għaqda kienet minn ta' l-ewwel li xtrat l-art, biex bniet fuqha l-Kappella tagħha, li kienet fejn il-lum hemm il-Kappella tas-Sagrament. Baqgħet din il-Għaqda f'San Pawl sa' l-1748, imbagħad giet meħuda fil-knisja tal-Vittorja fejn baqgħet sa' l-1769, imbagħad fil-knisja ta' Giezu, fejn fl-1846, ingħaqdu fiha wkoll il-Landiera, Spicċat għal kollox fit-30 ta' Mejju 1908.

Erbgħa-u-ghoxrin bejn Skrapan, Sillari u Kurdari mill-Belt u minn Bormla ngabru, fl-1607, f'Għaqda, f'San Pawl tal-Belt, taht il-protezzjoni tal-Qaddis Martri Krispinu u Krispinjanu. Fit-22 ta' April 1614 l-Awtorità tal-Knisja ta' Malta approvatilhom l-istatuti. Din il-Għaqda, wara rikors li għamlu għan-nom tagħha, il-Konslu u mija u disgħa-u-tletin miktubin tagħha, giet magħmulha, b'digriet ta' l-Isqof Labini tat-18 ta' Diċembru 1804, fratellanza, bil-privileġġ tas-sakku abjad u tal-muzzetta u tal-kurdun u ta' l-istandard ahmar minn lewn in-nar, li għadha teżisti sal-lum.

Għaqda oħra giet imwaqqfa f'San Pawl Nawfragu fis-6 ta' Lulju 1611, il-Għaqda tal-Hajjata u tal-Merkanti tad-drappijiet, taht il-protezzjoni ta' Santu Omobonu, li kienu jgħidulu Santu Bubonu. Ftit ta' żmien wara daħlu wkoll

f'din il-Ghaqda il-Berrittarji u l-Kalzettara. Is-sengha tal-hajjata hija wahda mill-aktar antiki f'Malta, u fi żmien l-Ordni, bil-qawwa tal-Prammatici ta' Gran Mestru Damboyse, kienet tahtar mill-Ghaqda tagħha tiitt imghallmin mill-aqwa, li kienu jaġhmluha ta' mhallfin f'kull kwistjoni li kienet tingala' bejn il-hajjata, il-lavranti u l-parruċani tagħhom, rigward xogħlijiet ta' lbies u hjata oħra. B'digriet tal-fuq imsemmi Isqof Labini, tad-9 ta' Novembru 1804, din il-Ghaqda giet imtallgħa għall-unur ta' fratellanza, bl-użu tal-kunfratija bajda u tal-kurdun u tal-muzzetta u ta' l-istandard ta' lewn kaħlani.

It-Tvernari u l-Koki ngabru huma wkoll, fl-1620 f'Ghaqda tas-sengha tagħhom, fil-knisja ta' San Pawl Nawfragu, taht il-qaddis prottetur tagħhom San Martin Isqof ta' Tours. Huma kienu wisq marbutin ma' l-għaqda tagħhom, akkwistaw il-Kappella tagħhom bl-atti tan-Nutar Pietru Attard tal-24 ta' Settembru 1666 u kienu ghamlu l-festa tagħhom b'solennità l-aktar kbira, tant li darba, bhal ta' San Krispin, kellhom xi jgħidu mal-Knisja ta' San Pawl, fuq id-daqq tal-kniepen, nhar il-festa tagħhom, u rebħu l-kustjoni huma, quddiem il-Metropolitan ta' Palermu. Fost id-drittijiet li kellha l-Ghaqda, li baqgħet iddahhalhom, imqar wara l-Ordni, sal-1839, kien hemm dritt li kien obligat iħallsu lill-Kaxxa ta' l-Ghaqda kull minn kien jiftaħ hanut tas-sengha tagħha, kif ukoll dritt ieħor mill-ftuħ tal-hwienet ta' l-ispirtu u ta' l-inbit.

Taht is-sena 1644 tidher il-Ghaqda ta' San Mikiel Arkanġlu, imwaqqfa mill-ewwel fi fratellanza, bis-sakku abjad, bil-kurdun, bil-muzzetta u bli standard ta' lewn aħdar, b'medaljun f'nofsu ta' San Mikiel. Mid-digriet li bih l-Isqof Balaguer waqqaf din il-fratellanza, li jgħib id-data tas-17 ta' Ġunju 1644 jidher illi l-fratellanza giet magħmulha mill-Ghaqda tal-bejjha tal-laħam, tal-hut u tal-hxejjex. Billi l-kapijiet ta' din il-Ghaqda ma kienux ikunu kollha membri tal-fratellanza, però ta' l-istess snajja', nhar San Mikel, dawn il-kapijiet tal-Ghaqda kienu jgħidu sehem fil-funzjonijiet tal-knisja fuq bankun li kellhom għalihom, fil-Kappella, liebsin mhux bil-kunfratija imma bil-firjol.

Ghaqda oħra, tal-haddiema tad-deheb u tal-fidda, kif insejħulhom ahna ta' l-argintieri, twaqqfet f'San Pawl, bil-Kappella tagħha taht it-titlu ta' Sant'Elena Imperatriċi, fi żmien l-Isqof ta' Malta, Monsinjur Fr. Pawlu Alpheran. Fuq ir-relazjonijiet ta' din il-Ghaqda ma' l-Awtoritajiet tal-Knisja ta' Malta ftit u xejn ma hu magħruf hliet il-fatt tat-twaqqif tagħha f'San Pawl, fil-Kappella ta' Santa Liena. Għall-kuntrarju hemm bosta taġrif fuqha fil-ligijiet tal-Gvern, billi din il-Ghaqda kellha f'idejha l-manigġ tad-deheb u tal-fidda, il-metalli l-aktar meħtieġa għall-finanzi tal-poplu u tal-pajjiż; għalhekk, speċjalment fil-Prammatici tal-Gran Mastri jinsabu bosta hwejjeg i jmissu lil din il-Ghaqda. Skond l-istatuti ta' l-Ghaqda hadd min-nies tagħha ma kien jista' jaħdem nhar Santa Liena; kull imghallem kien iħallas irbiegħi u kull lavrant karlin fix-xaħar lill-kaxxa u kienu obligati jgħidu sehem fil-funerali ta' shabhom taht piena ta' multa ta' erbgha rbajja'. Kull min kien isir imghallem, biex kien ikun jista' jibda jaħdem, kien iħallas dritt lill-kaxxa ta' 18-il-skud, għal darba. Din il-Ghaqda llum spiċċat minn San Pawl u flok l-artal li kellha, ta' Santa Liena, giet mibnija l-Kappella tal-Karità.

Is-sitt Ghaqdiet tas-Snajja' fuq imsemmija, imwaqqfin fil-kors taż-żminijiet fil-knisja ta' San Pawl Nawfragu tal-Belt Valletta, komplew kabbru l-isem, id-dinjità, id-dekor ta' l-istess knisja, tant illi l-fatt li tant Ghaqdiet ta' bosta Snajja' kienu twaqqfu f'San Pawl kien wieħed mill-motivi illi għalihom il-Papa Klemente XII għoġbu fl-1733 iġholli l-istess knisja għall-unur ta' Kollegġjata Insinji.

C. P. B.

In Paul's Own Words.

“Christ did not send me to baptize; am sent
To preach the Gospel; not with cleverness
Of orator” — (though not less eloquent!) —
“For so the Cross might of its force be less”.

“This message is but folly to the lost,
But to the saved God's power's evidence”:
“Christ crucified we preach”... “His boast
Let him who boasts, make in the Lord”, from whence

This “foolish thing, our preaching,” “fools the wise”
“To save them that believe”. “We have no home”;
“We are for Christ's sake fools, whom men despise
And persecute.” “Am I with rod to come?”

“You are my dearest children” — (he'll be kind!) —
“And I would bring you to a better mind”.

S. A. B.

Paolo di Tarso.

LO SBARCO A MALTA

Guardavan con sospetto il prigioniero,
Che era scampato alle onde per poco;
Ma, ospitali con ogni straniero,
Sveltì gli indigeni accenser un fuoco.

Ed ecco un rettil nel freddo severo
Paolo a mordere si prese giuoco:
“Viver non può; omicida è davvero,”
Gli astanti dissero con tono fioco.

Memore della parola di Cristo,
Paolo la serpe nel fuoco gettò;
E niente affatto gli accadde di tristo.

Attoniti guardovan quei Maltesi.
“E' proprio un Dio,” taluno anche notò.
E doppiamente gli furon cortesi.

IL MARTIRIO

Ormai compiuto avea l'alta missione.
Faticò molto e fino a tarda sera,
Seminando quaggiù la Fede vera:
Paolo aspettava solo il guiderdone.

E non temeva affatto la bufera,
Che contro Cristo sollevò Nerone:
Già lapidato, più volte in prigione,
Anche battuto, avvezzo a patir era.

Per sradicare la fede novella,
Volle il tiranno soffocar la voce
Del grande banditore del Vangelo.

Una intenzione stolta era quella:
La bocca, chiusa in una morte atroce,
Negli scritti parlò con egual zelo.

SAC. PROF. GIUSEPPE SAPIANO.

San Pawl

MITFUGH fl-art fit-Triq ta' Damasku, waqt li kien imhejji jeqred l-Insara li minn ghalih kienu ghedewwa t'Alla haj, imdawwal b'dawl qawwi waqt li kien imhejji jissielet ma' l-Insara li minn ghalih cahdu l-Abram, l-Isakk u l-Gakobb, l-Appostlu Missierna gharaf u fehem il-Gesù Kristu. Sawlu ta' Tarsu gharaf il-Gesù Kristu l-Imwieghed u l-Imhabbar, u fehem li kien il-Haruf t'Alla li miet ghad-dnubiet. L-Appostlu gharaf il-qawwa tas-salib imhammar b'demm il-Messija u fehem il-kobor ta' mewt il-feddej. U mit-triq ta' Damasku sa Ostia Tiberina, hajjet l-Appostlu sfat hidma bla waqfien biex il-bnedmin jersqu lejn is-salib, halli mehluša mill-qerq jisfaw ulied Alla.

Biex jehles il-bnedmin mid-dlamijiet u dell il-mewt, l-Appostlu hadem, habrek u bata aktar minn kull Appostlu ieħor. Hu nnifsu kiteb lill-Insara ta' Korintu, žmien qabel ma ġie Malta: "Mill-Lhud, għal hames darbiet, qłajt erbghin daqqa nieqes waħda. Tliet darbiet tawni bil-virgi, darba haġġruni, f'iet darbiet rajt l-għarqa, lejl u jum qagħdt f'qieġh il-baħar, ta' sikwit erħini fil-mixi, qalb it-tiġrif tax-xmajjar, tiġrif tal-hallelin, tiġrif minn niesi, tiġrif mill-pagani, tiġrif fil-bliet, tiġrif fix-xgħari, tiġrif fil-baħar, tiġrif mill-ahwa qarrieqa, fix-xogħol u fid-dbatija, fil-hafna saħriet, fil-ġuħ u fil-għatx, fil-hafna sawm, fil-bard u fil-ġħera... F'Damasku, dak li kien jaħkem fuq in-nies f'isem is-sultan Areta, kien qieġhed il-ġħases ma dwar il-Belt ta' Damasku biex jaqbadni, u minn tieqa niżżluni ġo qoffa mas-sur, u hekk hrabt minn idu" (II Cor. XI, 23-33).

F'dawn id-dbatijiet kollha, ħsieb l-Appostlu u xewqatu kienu l-ġid tal-bnedmin hutu, halli mehluša minn dell il-mewt jimxu wara Kristu u mieġħu jsaltnu fis-sema. Bil-jedd kollu għalhekk, fl-ewwel ittra tieġħu lill-Insara ta' Korintu, l-Appostlu wara li kiteb li bata l-ġuħ, il-għatx, li qala bil-ħarta u ma keilux la x'jilbes u anqas fejn joqġhod, issokta jġhid: "Sirt kollox għal kulhadd, biex nehles il-kulhadd. U jien nagħmel kollox għall-Vangelu" (I Cor. IX, 19, 23).

U l-imħabba tal-Appostlu Pawlu lejn il-bnedmin li għalihom hadem u bata, kienet hekk kbira, hekk magħquda ma' l-imħabba ta' Kristu li gaġhlitu johroġ b'dawn il-kelmiet: "Ninsab marsus minn żewġ naħiet, għax nixtieq immut u nkun ma' Kristu, li hu aħjar hafna, iżda li nibqa' bil-ġisem hu meħtieġ għalikom" (Filip. I, 23-24).

F'Damasku, l-Appostlu ġie maħtur isem Kristu lil kulhadd, lill-ġnus kollha, u tabilhaqħ hajtu ma kenitx ħlief għanja waħda lil Kristu msallab u mqajjem mill-mewt, hajtu ma kenitx ħlief hidma waħda b'ġieġħ Kristu Feddej tal-bnedmin kollha. Tassew li bil-jedd kollu, l-Appostlu sata' jikteb: "Inġibu dejjem f'ġisimna t-tbatija ta' Gesù Kristu, biex hajjet Gesù tidher ukoll f'ġisimna" (Cor. IV, 10). "Biex ngħix għal Alla, issallabt ma' Kristu. U ngħix mhux jien, iżda jġħix f'ija Kristu". "Il-hajja tieġħi hu Kristu" (Filip. I, 21).

U dan l-Appostlu kbir, l-appostlu tas-sejf, dan il-bniedem li ħadd m'għandu hila jfahħru kif jisthoqqlu, dan il-bniedem qawwi daqs iż-zonqor u hanin daqs omm, dan il-bniedem hu **MISSIER IL-MALTIN**. Għalina, ulied Malta Maltija, hu aħjar nintefġħu f'qieġħ ta' ħabs ma Missierna, milli nsaltnu 'l bogħod minnu u minnu mifrudin. Ma' ħalib ommna xegħlet fina mħabbtu... xegħlet u ma tintefiex.

P. PAWL GALEA O.F.

Harsa Agostinjana fuq San Pawl

ISIMGHU... staghǧbu u baxxu raskom quddiem il-ħsibijiet u l-ghamil tal-Mulej!

*“Lupu jibbiddel f’haruf, għadu qalil f’difensur qalbieni,
midghi jibbiddel f’apostlu, Sawlu jibbiddel f’Pawlu.”*

Din il-b.dla ma hix fatt naturali, ma hix eżaltazzjoni axxetika, anqas żvilupp ta’ idejat, anqas ma hemm xi forza mohbija mhux magħrufa tar-ruh, xejn minn dana.

ALLA bħal kaċċatur divin, ighasses il-ħin u l-post, u META JRID, KIF IRID, u FUQ MIN IRID itajjar il-vleġġa ta’ mħabbtu... u l-vittma milquta, ixxurtjata, mitfugha f’delirju ta’ mħabba jkollha tesklama:

*“O Grazzja, o sbuħija, o verità, o tjubija, o mħabba tard
wisq għaraftek, tard wisq haddantek, tard wisq habbejtek...”*

Mela l-GRAZZJA biddlet ‘il Sawlu f’Pawlu.

X’ra ALLA f’Sawlu li qanqlu tant li ipprivileġġjah b’tant imħabba?

Xejn ma ra ALLA f’dan il-persekutur a) li seta’ jiġbed u jqanqal il-ħniena Tiegħu, anzi b) ebda dispożizzjoni ma kienet tinsab f’Sawlu li jilqa’ l-grazzja; ebda ċ) ċirkostanza ma kien hemm li setgħet tqanqal ‘l ALLA biex jagħtih il-grazzja, iżda l-ħNIENA BISS TA’ ALLA għażlitu. L-istess Pawlu qalilna dan:

*“Mhuw mill-opri ta’ haqq li għamilna ahna, iżda
għall-ħNIENA Tiegħu ġejna salvati” (1).*

A) Jekk nibdew biex infittxu l-meriti ta’ Sawlu qabel il-Konversjoni nsibu hafna li jikkundannawh, imma xejn ma kellu li jistgħu jehelsuh (2). Għalkemm huwa veru illi l-qilla ta’ dan il-persekutur ma kenitx ġejja minn mi-begħda kontra Alla, iżda għall-kuntrarju, minn għalih qieghed jagħmel is-sewwa (3), b’dana kollu jekk ALLA ma rax htijiet fih, iżda ma setax jara hlief miżerja. X’miżerja kbira hija dik ta’ Sawlu li kien jaf tajjeb l-Iskrittura, mgħallem mit-twajjeb u għaref Gamaliele u b’dana kollu ma jintebahx bit-tweqqig tal-proferezija? Seta’ forsi Sawlu ma jintebahx, jew almenu ma jiddu-bitax? Għalkemm huwa kien ta’ kuxjenza safja, ġeneruż u ta’ qalb retta, iżda din il-ġenerożità kienet ġenerożitàta’ lhudi qalil, aħrax, kuxjenza ta’ setta farizajka.

Immela Jekk ALLA ma rax htija fih, iżda ma setax jara hlief miżerja kbira.

B) Anqas nistgħu nghidu li forsi kienhemm xi ċirkostanza, xi dispożizzjoni li setgħet tqanqal ‘l ALLA biex jagħtih il-Grazzja.

Difatti meta David gie msejjah għar-ravvediment diġa’ kien ilu sena li halla d-dnub; meta l-halliel it-tajjeb sema’ l-wegħda tal-Feddej, kien diġa’ waqaf

(1) Lil Titu: 3. 5; lir-Rom. II. 6; u 3, 24; Kor. 15. 10.

(2) Efes. 2. 9; I Kor. 15. 9; u I. 7; lil Filip. 3. 6.

(3) I. lil Tim. 1. 13.

mis-serq; meta Ġesù tefa' dik il-harsa divina ta' hniena li qasmet il-qalb ta' Pietru, almenu dak il-hin ma kienx qed jiċhdu; imma għall-kuntrarju Sawlu... ah Sawlu kien qieghed fl-ehrex siegħa tal-qilla tiegħu kontra l-Isem Adorabbli ta' Ġesù, meta ġie magħżul bhala l-ikbar trijonf ta' l-istess Isem biex iwettaq il-wegħda tal-Missier Etern, premju ta' l-umiljazzjonijiet tal-Feddej, it-trijonf ta' l-Isem Tiegħu fid-dinja. Sawlu ġie magħżul bid-dagħwa fuq xufftejh, bix-xabla f'idejh, b'mibegħda fil-qalb, għama fil-mohħ.

Dewna kienu d-dispożizzjonijiet ta' Sawlu. U frattant Alla għażlu — “attraxit eum.”

Ċ) Minn tant u tant ohrajn li kienu shab miegħu fil-htija, mis-suldati tiegħu stess hadd minnhom ma ra lil dak li kien qieghed jtkellem ma' Sawlu: semgħu biss; tbeżżgħu... staghgħu... imma ma kkonvertewx: Sawlu? Sawlu fl-istess ċirkostanzi, b'dawk id-dispożizzjonijiet u mhux f'ċirkostanzi u dispożizzjonijiet oħra ġie msejjah u mibdul (4).

Forsi tghiduli li ALLA għażlu, għaliex RA MINN QABEL dawk l-opri tajba li Sawlu għad irid jagħmel.

LE. ALLA ma jħarisx lejn dak li għad irridu nagħmlu, għaliex dan ma nistgħux nagħmluh jekk ma nkunux meġġunin minnu stess. Huwa biss jip-preparalna u jlestilna minn qabel, għall-meriti ta' Ġesù Kristu, dawk l-opri tajba li għad irridu nagħmlu, sabiex ahna nistgħu nwettquhom (5).

Għaliex ALLA għażel lil Sawlu u lill-ohrajn shabu ma għażilhom?
Għaliex jagħżel lil wiehed u lil iehor jabbanduna?

Tahseb li din hija haġa ingusta *GĦAL ALLA?* Gurnata Sawlu, imbidel f'Pawlu, jikteb lil dawk ta' Ruma biex ighidilhom illi ALLA ma hu marbut u ma għandu jagħti lil hadd. Jekk immela minn żewġ hallilin, it-tnejn hatjin, lil wiehed wegħdu s-sema u l-iehor ihallih imut bl-insult u d-dagħa fuq xufftejh: jekk minn żewġ tewmin iż-żgħir jiġi magħżul u l-iehor ihallih fl-istat li hu: jekk mill-istess tajn u tafal mahmuġ jieh minn banda u ma jiehux mill-oħra, jekk mill-istess barriera jagħżel ġebbla għas-Santwarju u oħra għall-għatba tal-bieb... nistgħu ahna nardixxu nduru u ngergu kontra s-Sinjur li daqs-kemm huwa hanin daqshekk iehor ġust? O kobar, o profundità tal-ġudizzj t'Alla... min qatt jista' jifhimhom! Il-*HNIENA* t'Alla, għażlet, im-mela, li Sawlu, u l-*HNIENA* t'*ALLA BISS* u mhux l-użu tajjeb tal-Volontà, mhux il-laqgħa libera tal-Grazzja, anqas dawk l-opri tajba li kien għad irid jagħmel.

Il-*HNIENA* t'*ALLA*, immela, u din *BISS* għandha tkun il-pedament tal-*FIDUĊJA* tagħna.

Hekk hares il-Mahbub tiegħi, il-Kbir *AGOSTINU* lejn l-Appostlu *Missier-na PAWLU*. Bl-istess harsa harist lejh il-lum ukoll jien l-ičken u l-iżjed indenn, imma wiehed mill-iżjed fiduli u mahbubin fost uliedu.

Din il-harsa l-Eretici maqdruha bhala skoll ta' disperazzjoni, imma l-Knisja approvat u żammet bhala għajn ta' *Fiduċja* fil-*HNIENA* bla qies tal-*QALB HANINA* tal-*Hallieq Feddej* tagħna.

P. PUBLJU PAWLU MICALEF, Agostinjan.

(4) L-Atti ta' l-Appostli.

(5) Lil ta' Efeso.

San Paolo del Gafà

LA fisionomia di San Paolo raccoglie caratteri così molteplici ed eminenti che nessuna immagine plastica non ne ha mai potuto dare il complesso. La medaglia del secondo secolo, nella quale è messo di fronte a Pietro, non da che una maschera che diventerà tradizionale. San Paolo scolpito su una delle torri della cattedrale di Reims mette in rilievo la maestà profetica del Veggente, la sua calma sovrumana, ma non esprime l'esaltazione dell'amore, la veemenza. Una vetrata del secolo XIII, a Bourges, ci presenta un Paolo tutto tenerezza, inebriato di rapimenti mistici, senza l'impeto di conquista dell'Apostolo. Dal Rinascimento in poi, la maggior parte degli artisti, eccetto il Veronese, hanno stranamente oscurato lo splendore del personaggio: Raffaello, Rembrandt ed anche il Greco hanno sognato un Paolo accigliato, contratto, adirato; Durer gli ha dato l'aspetto torvo di un eretico corrucciato. I moderni, nessuna rivelazione di lui ci hanno dato. Paolo sconcerta tutti con la mobilità delle sue linee molteplici ed eminenti. Si può dire sempre: Non è lui, anche quando è proprio lui.

San Paolo del Gafà è in questo riguardo, l'eccezione tipica, se non unica, certamente rara, nell'espressione dell'ispirazione del genio. Qui vi è un ritratto dal quale traspare l'essenza della vita intima di Paolo; qui bisogna confessare fedelmente riprodotta la grandezza e l'unità complessiva dell'Apostolo; qui la figura si sintetizza nell'uomo e nel santo, anzi traspare il santo nell'uomo. Bisogna dire che il genio del Gafà, ivi si riscontri con quello di Paolo, e come il Mosè di Michel'Angelo gli riveli tutta la sua vitalità eloquente. E San Paolo del Gafà muove le sue labbra grosse ed attivamente umide, mentre la lingua, al cento per cento atomicamente naturale nelle più minute particolari, fa sentire la sua muta parola di fuoco, indomabile, inflessibile, convincente, affascinante, patetica, umile e devota nell'espressione dei suoi occhi, grandi e chiari come la sua anima; lucidi come di consueto appassionato, come il suo cuore in quello di Cristo; eloquente nell'ampia ed ossuta fronte psichica pur sempre logicamente mistica; coperta di madidi ed incuranti capelli dell'uomo instancabile che suda fino al sangue nelle sue sublimi elevazioni; poi ancora nel gesto della sua mano gigante, come la sua fede, ampia come la sua carità, ruvida ed incallita nel ministero di un apostolato universale.

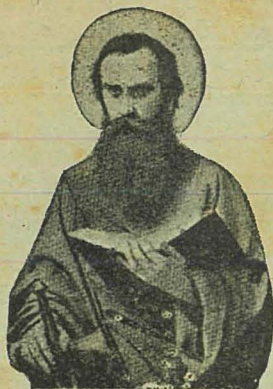
Sì, San Paolo del Gafà ritrae lo spirito di Saulo che custodisce i mantelli dei lapidatori di Stefano; di Saulo rovesciato sulla strada di Damasco; di Paolo che colpisce di cecità il mago Elima; di Paolo sulla collina dell'Areopago; di Paolo davanti la torre Antonia o nella sala del sinedrio; di Paolo che getta la vipera in mezzo al fuoco, e ancor di Paolo, vicino al pino, inginocchiato sotto il ferro del carnefice. Sì, è lui, tutto lui, San Paolo, nella Statua del Gafà. SEM.

IL-KAPITLU TA' SAN PAWL TAL-BELT

F.15-16 ta' Settembru, 1733 il-Knisja nhatret Kolleggjata Insinji. F'Diècembri 1-Knoniçi hadu l-investitura privata. Il-Pussess Solenni sar fl-1737 mill-Inkwizitur Mons. Karlu Franġisku Dorini.

Fl-1776 il-Kapitlu ha f'idejh il-Parrocča bil-Bolli ta' Piju VI. Il-Papa Piju VII, b' Brevi tas-17 ta' Settembru 1815 ta lill-Kapitlu s-salib u l-katina tad-deheb, u fis-6 ta' April 1818 tah l-użu tal-Mazza; u għall-hidma li kien wera fil-Pesta tal-1813, tah ukoll l-inforra hamra tal-muzzetta u biċċa mill-Kolonna fejr giet maqtugħa Ras il-Mahbub Appostlu Missierna.

Il-Papa Piju IX, ikkonferma l-privileġġi.

L-Għaxra ta' Frar L-Ghid ta' Malta

Per Evangelium Ego vos Genui. (COR.)

Dak il-lehen sbejjah tagħkom
Semmgħu kniepen ferhanin!
Xandru l-Festa tan-Nawfraġju
L-akbar Festa tal-Maltin!

Taht il-kiefer Farāuni
Kien il-ġens magħżul irsir,
Lil Mosè iżd'Alla hatar
Biex jehilsu minn dal-ħqir.

Jasar akbar kien qed jaħqar
L-ulied Malta fi-ibghad żmien,
Taht id-dwiefer minn tal-ghadu
Fost id-dlam minn ta't-telfien!

Izda Pawlu, Mosè iehor
Mahtur t'Alla resaq lejna
Biex dawwalna b'taġħlim Kristu
Hekk mill-ħqir tal-ghadu nfejna.

Mosè l-poplu t'Alla heles
Ta' l-Eġittu mill-moħqrija
Pawlu heles l-ulied Malta
Minn dufrejn l-Idolatrija

Mosè mexxa l-poplu t'Alla
Għal dik l-art minn tal-wegħdiet
Pawlu wkoll fit-triq mexxiena
Li twassalna fis-Smewwiet.

Kif il-blata l-virga hasset
Ta' Mosè, fis l-ilma tagħt;
Hekk hawn f'Malta l-kbir Appostlu
Hareġ l-ilma minn ġol-blat.

Izd' ilma isbah u tas-sahha
Xerred fuqna l-qawwi Driegħu
Bih nissilna f'Ġesù Kristu
Għalhekk sirna l-ulied Tiegħu!

Għandna 'l Pawlu nhobbu l-aktar
Fost l-eluf tal-Qaddisin
Għax fi Kristu ġġenerana
Sar Missier tagħna l-Maltin!

Doqqu mmela kniepen doqqu,
Aghmlu 'l qlubna ferhanin
Habbu l-Festa tan-Nawfraġju
Tassew l-Ghid minn tal-Maltin!

PROGRAMM

tal-Festa Nazzjonali tan-Nawfragju tal-Appostu Missierna San Pawl. 1948

FESTI TA' GEWWA

Fil-granet 12, 13, 14 ta' Frar, jibda t-Tridu f'għieh l-Appostlu Missierna. Fit-8 a.m. Quddiesa Kantata. Fl-4.30 p.m. Ghasar, Priedka mill-Wisq Rev.du P. Lett. G. Paris, O.P., Kurunella, Antifona u Barka Sagramentali.

Fil-15 ta' Frar, lejliet il-Festa, fis-7.30 a.m. Kant tal-Martiroloġju. Fit-8 a.m. Quddiesa Kantata. Fl-4.30 p.m. Traslazjoni Solenni mmexxiya mill-E. T. Mons. M. Gonzi, Arċisqof Metropolita ta' Malta, bir-Relikwja għażiża ta' l-Appostlu Missierna San Pawl. Ghasar Pontifikali mill-istess Eċċ. Tiegħu u Barka Sagramentali.

Fis-16 ta' Frar, jum il-Festa, fil-5.45 a.m. Matutin Solenni, fis-7 a.m. Quddiesa letta bit-Tqarbina Generali; iqaddes l-E. T. Rev.ma Mons. Emmanuele Galea, D.D., J.C.D., B.Litt., Isqof tit. ta' Tralles u Vigarju Generali ta' Malta; jieħdu sehem l-Azzjoni Kattolika u l-Fratellanzi tal-Parroċċa; fid-9 a.m. wara l-Kant tat-Terza, Quddiesa Pontifikali mill-E. T. Mons. M. Gonzi Arċisqof Metropolita. Wara l-Vangelu Panegirku mill-III.mu u Rev.mu Mons. Kan. Kap. R. Capurro.

Wara nofs in-nhar, fis-2.15, Priedka mill-III.mu Rev.mu Mons. Kan. Kap. Koad. Giuseppe Mifsud; fit-3.30 p.m. Ghasar solenni, Purċissjoni bl-istatwa devota ta' l-Appostlu Missierna, Antifona u Barka Sagramentali.

FESTI TA' BARRA

Nhar il-Hamis, 12 ta' Frar, l-ewwel gurnata tat-Tridu, fis-6.15 p.m. il-Banda *Queen Victoria* taż-Zurrieq tagħmel Marè ma' Triq San Pawl sa l-Arċipirku.

Nhar il-Gimgha, 13 ta' Frar, fis-6.15 p.m. il-Banda *Beland* taż-Żejtun tagħmel Marè ma' Triq San Pawl u Triq Sant'Orsla.

Nhar is-Sibt, 14 ta' Frar, il-Banda *Vittoria* tal-Mellieħa tagħmel Marè ma' Triq San Pawl u Triq Merkanti.

Nhar il-Hadd, lejliet il-Festa, fl-4 p.m. il-Banda *Konti Ruggieru* tar-Rabat tagħmel Marè mill-Ark Trijonfali sal-Knisja; wara Programm fi Pjazza Teżorerija. Fis-6.30 p.m. il-Banda Nazzjonali *La Valette* tagħmel Marè Trijonfali ma' Triq San Pawl; u wara Programm fuq il-Palk hdejn il-Knisja.

Nhar il-Festa, 16 ta' Frar, it-tfal tal-Boys Brigade tas-Salezjani joqogħdu Guard of Honour għall-miġja ta' l-Eċċ. Tiegħu Mons. Arċisqof fid-9 a.m. x'hin ikun diehel il-Kollegġjata.

F'nofs in-nhar, Marè popolari mill-Filarmonika Nazzjonali *La Valette* ma' tul it-triqat prinċipali tal-Belt.

Fis-2.15 p.m. Sfilata tal-Baned minn Triq San Pawl, minn fejn l-Ark; wara jkun hemm dawn il-Programmi:—

Il-Banda *Beland* taż-Żejtun, fil-Pjazza tal-Palazz.

Il-Banda *San Gużep* tal-Hamrun, fi Pjazza Teżorerija.

Il-Banda *Queen Victoria* taż-Zurrieq, fi Pjazza 8 Settembre.

Il-Banda *Vittoria* tal-Mellieħa, fuq San Gwann.

Il-Banda *San Gużep* ta' Hal Ghaxaq fuq il-Palk, fejn il-Knisja.

VIVA SAN PAWL

NIHIL OBSTAT, Melit. die 25 Jan. 1948, P. PAULUS TABONE, O.F.M. Cens. Theol.

Stampat għand Giov. MUSCAT, Valletta, Malta.